

<p>Nejvyšší správní soud sekretariat@nssoud.cz</p>	<p>Má-li dojít k tak zásadnímu prodloužení účinnosti pandemického zákona (dokonce na dobu delší než byla původní účinnost zákona), měla by být (přínejmenším) úvaze podrobena i forma mimořádných opatření, proces jejich vydávání a zejména soudního přezkumu. Jak vyplynulo již z judikatury Ústavního soudu, materiálně (svou povahou) jsou opatření ke zvládnutí epidemie nemoci Covid-19 tzv. jinými (tedy podzákonnými) právními předpisy (výslovně k vládním opatřením podle krizového zákona). Mimořádná opatření podle zákona o ochraně veřejného zdraví, resp. pandemického zákona, která jsou v zásadě obsahově shodná s vládními krizovými opatřeními, jsou za opatření obecné povahy považována proto, že tak výslovně stanoví oba uvedené zákony. Změnu právní formy mimořádných opatření by samozřejmě musela doprovázet i náležitá úprava jejich soudního přezkumu.</p> <p>Nedojde-li k zásadnější úpravě v této otázce, považujeme za nezbytné zahrnout do navrhované změny pandemického zákona alespoň dílčí úpravy soudního přezkumu mimořádných opatření směřující k jeho vyšší rychlosti a efektivitě řízení a ke snížení negativních dopadů zátěže Nejvyššího správního soudu přednostním přezkumem těchto opatření na další činnosti soudu. Legislativně technicky by se tyto změny měly promítnout do § 13 pandemického zákona jakožto zvláštní úpravy k zákonu č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (s. ř. s.). Podrobněji ve zvláštní části níže.</p>	<p>Neakceptováno.</p> <p>Zajištění přednostního přezkumu a soudní ochrany je v daném kontextu nezbytné zachovat.</p>
<p>K čl. I bod 1, 8 a 19 a jejich promínutí do dalších novelizačních bodů 9 až 14 (§ 2 až 4, 6, 7 a 12)</p> <p>Pravomoc k vydávání mimořádných opatření podle pandemického zákona je nově dána (kromě Ministerstva zdravotnictví a krajských hygienických</p>	<p>Vysvětleno</p> <p>Ministerstvo vnitra bude na vlastní žádost z návrhu novely pandemického zákona</p>	<p>Vysvětleno</p> <p>Ministerstvo vnitra bude na vlastní žádost z návrhu novely pandemického zákona</p>

<p>stanie) také Ministerstvu obrany a Ministerstvu vnitra. Jejich působnost, stanovená v § 2 odst. 5 a 6 zákona (bod 8 novely) je kombinací působnosti osobní (příslušníci ozbrojených sil, resp. ozbrojených sborů), místní (objekty užívané vyjmenovanými institucemi) a blíže nespecifikované působnosti vymezené na základě vztahu obou ministerstev k „nim samým“ (?) a jim podřízeným institucím. Pomineme-li, že právní doktrína takto vymezenou působnost nezná (zjevně se nejedná ani pouze o působnost vůči úředníkům, příslušníkům a jiným pracovníkům těchto institucí, ani pouze o působnost v místech jejich sídel a pracovišť), je značně problematická i prakticky. Zejména může vyvolat kolizi v právních účincích opatření vydávaných různými úřady, což je naprosto nežádoucí jak obecně, tak zejména vzhledem k zásadnímu dopadu a neodkladnosti mimořádných opatření vydávaných podle pandemického zákona.</p> <p>V § 2 odst. 5 je nutno provést jazykovou úpravu textu (správně by v ustanovení mělo být: „...a v organizačních složkách státu a příspěvkových organizacích zřízených v jeho působnosti ...“). Vymezení působnosti v nově vkládaných odstavcích 5. a 6. zákona je třeba učinit jasně, jak je obecně uvedeno výše. Zejména musí být zřejmé, o jakou působnost se jedná. Dále není vhodné, aby zákon v § 2 odst. 5 stanovil působnost „nad jimi užívaný objekty“ a v § 2 odst. 6 „[v prostoru?] jimi užívaných staveb“. Právděpodobně se totiž myslím stejné objekty, pak není důvod terminologicky rozlišovat. Ustanovení o pravomoci ministerstev obrany a vnitra jsou nejasná, obtížně čitelná a problematická z pohledu právní teorie.</p> <p>Změna nebyla promítnuta do § 13 odst. 1 pandemického zákona, pokud tedy nebylo úmyslem světit přezkum mimořádných opatření vydávaných Ministerstvem obrany a Ministerstva vnitra krajským soudům. Závěr: důrazně doporučujeme zvážít nezbytnost rozšíření pravomoci vydávat mimořádná opatření podle pandemického zákona na Ministerstvo obrany a Ministerstvo vnitra. Důvodová zpráva o takovém zvážení svědectví nepodává. Dojde-li předkladatel k závěru o takové nezbytnosti, je naprosto zásadní provést vymezení působnosti obou uvedených ministerstev, v jejímž rámci budou moci tuto novou pravomoc uplatnit, aby bylo minimalizováno riziko kolize jejich kompetencí navzájem a zejména ve vztahu k obecné působnosti Ministerstva zdravotnictví a krajských hygienických stanic. To se týká i pravomoci k projednávání</p>	<p>vyjmutu. Dále bude výslovně zakotvena subsidiarita mimořádných opatření Ministerstva zdravotnictví a KHS, kdy v těch případech, kdy si Ministerstvo obrany neupraví v rámci své působnosti dané opatření odlišně, budou platit mimořádná opatření Ministerstva zdravotnictví či KHS.</p> <p>Akceptováno jinak. Připomínkové ustanovení je z návrhu vypuštěno.</p> <p>Přezkum mimořádných opatření vydaných Ministerstvem obrany bude (obdobně jako u opatření vydávaných Ministerstvem zdravotnictví) příslušet Nejvyššímu správnímu soudu.</p>
---	--

	<p>přestupků podle § 12 odst. 1 (novelizací bod 19). Zásadní připomínka. K čl. I body 2 až 4 Za pozitivní považujeme zohlednění zkušeností ze soudního přezkumu dosud vydávaných mimořádných opatření Nejvyšším správním soudem. Doporučujeme však zvážit vhodnost pojmu „provozovna“ navázaného (být jen poznámkou pod čarou) na živnostenskou provozovnu podle zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání. Taktó vymezený pojem provozovna zahrnuje nepochybně i taková místa výkonu živnostenského podnikání, v nichž šíření nákazy nehrozí. To je jistě možno řešit vhodnou textací vydávaných mimořádných opatření, musí tomu však být věnována náležitá pozornost, aby k omezení podnikatelské činnosti docházelo skutečně jen v nezbytných případech. Je však rovněž třeba zvážit, zda jsou všechna místa výroby, obchodu a služeb, na něž mají opatření podle § 2 odst. 2 písm. b) mířit, podřaditelná pod pojem (živnostenské) provozovny. V souvislosti s navrhovanou změnou se jako nadbytečná jeví některá další ustanovení § 2 odst. 2 pandemického zákona, která umožňují omezovat činnosti provozované (přínejmenším zpravidla) v provozovnách ve smyslu výše uvedeném. To se týká například písm. c) a částečně písm. d) původního textu zákona, ale rovněž nově vkládaných ustanovení písm. m) a (přínejmenším částečně) dalších. V případě zachování duplicit v textu zákona bude nutno věnovat náležitou pozornost při vydávání mimořádných opatření odkazu na ustanovení pandemického zákona, podle něž je to které opatření vydáváno.</p>	<p>Částečně akceptováno. Pojem „provozovna“ je dostatečně široký, přičemž upřesnění, o jaký druh provozovny se jedná, může být stanoveno v konkrétním mim. opatření. Došlo k úpravě výčtu v § 2 odst. 2.</p>
<p>K absenci změn soudního přezkumu mimořádných opatření (§ 13) Při přijímání pandemického zákona byla zvolena některá netradiční řešení, a to s ohledem na potřebu zajistit rychlý a efektivní soudní přezkum mimořádných opatření v době pandemické pohotovosti, ale také vzhledem k předpokladu časově omezené působnosti zákona. Šlo zejména o stanovení věcné příslušnosti Nejvyššího správního soudu, pravidlo přednostního projednání a některá další. Vzhledem k navrhovanému prodloužení účinnosti zákona je nezbytné provést přínejmenším některé změny této úpravy, nedojde-li k zásadnější změně (viz obecná připomínka č. 2). V opačném případě se bude zřejmě</p>	<p>Neakceptováno. Úprava soudního přezkumu není předmětem této novely. K otázce související s § 101a s.r.s.: Obecné pravidlo stran procesní legitimize nepovažujeme za vhodné upravit, neb musí být zajištěna každému dotčenému subjektu možnost domoci se soudní ochrany. Jen stěžejí</p>	

	<p>prohlubovat negativní dopad zatížení Nejvyššího správního soudu přezkumem mimořádných opatření na další rozhodovací činnost soudu. Jde zejména o otázky</p> <ul style="list-style-type: none"> - specifikace procesní legitimize k podání návrhu na zrušení mimořádného opatření nebo jeho části (oproti obecné úpravě v § 101a odst. 1 s.ř.s.), - vyloučení (případně bližší vymezení) osob zúčastněných na řízení podle § 34 ve spojení s § 101b odst. 4 s. ř. s., případně možnost soudu přímo určit společného zástupce osob zúčastněných na řízení v případě podle § 34 odst. 5 s. ř. s., - možnost soudu stanovit účastníkům řízení kratší lhůty k jejich úkonům (např. podle § 8 odst. 5 s. ř. s.) - omezení povinnosti přednostního projednání podle § 13 odst. 3 věta druhá pandemického zákona tak, aby se netýkala řízení o vyslovení (určení) nezákonnosti mimořádného opatření podle § 13 odst. 4 pandemického zákona. <p>Zásadní připomínka.</p>	<p>si lze představit v tuto chvíli stanovení kvalifikované legitimize například prokázáním přesahu nad rámec individuálního zájmu dotčené osoby, aniž by došlo k omezení efektivního zajištění práva na soudní ochranu dotčených osob. Podobně pak nelze v tuto chvíli z pohledu předkladatele přisvědčit možnosti zkrácení lhůt k provedení jednotlivých úkonů či vyloučení osob zúčastněných na řízení.</p>
--	--	---